

La Parròquia de Sant Josep de L'Hospitalet de Llobregat, ubicada ens els senzills baixos d'un barri treballador, ens transporta fàcilment a la senzillesa del portal de Betlem, on va néixer Jesús, i que és l'escenari del segon dolor i goig de Sant Josep. Escenaris senzills on hi passen històries grandioses de salvació, de solidaritat, d'empatia, d'amistat... Escenaris de goigs i de dolors. Al portal de Betlem Josep plora la pobresa i celebra la trobada amb Déu. A la parròquia de sant Josep també es plora la pobresa però sobretot s'hi festeja la trobada amb Déu per la fe i la celebració dels sagraments, però també per mitjà de la solidaritat que ens apropa als més necessitats, que ens apropa al Déu misericordiós que ens ensenya que el que fem als més febles a Ell li ho fem.

📍 C/Enric Prat de la Riba 145 bxs
08901 L'Hospitalet de Llobregat

☎ 933 372 560

✉ santjosep460@arqbcn.cat

🕒 Horari d'atenció: dissabtes de 10 a 13 h

🕒 Horari de misses

Laborables: Dimarts i dijous, 20h

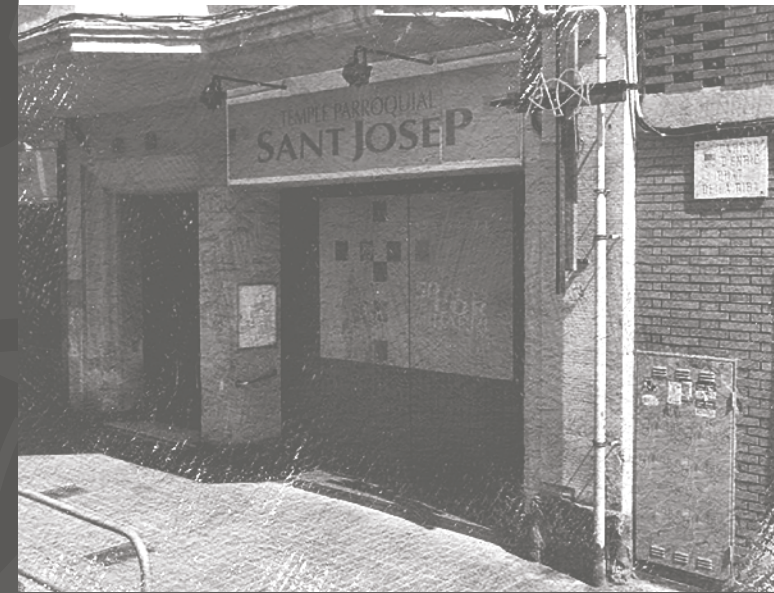
Dissabtes i vigílies de festiu: Dissabte, 18:30h

Diumenges i festius: 9h i 12:30h

👤 Lloc on segellar la credencial: sagristia

🚗 Com arribar-hi: L8 R5 R6 S4 S8

Parròquia de Sant Josep de l'Hospitalet de Llobregat

Segon dolor: Josep veu néixer Jesús Infant en tanta pobresa. Segon goig: Escolta el cant dels àngels i té l'alegria d'aguantar i acaronar Déu als seus braços.

Què ens diu l'evangelí?

Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot l'imperi. Aquest cens va ser anterior al que es féu quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la seva població d'origen. També Josep va pujar de Galilea, del poble de Natzaret, a Judea, al poble de David, que es diu Betlem, perquè era de la família i descendència de David. Josep havia d'inscriure's juntament amb Maria, la seva esposa. Maria esperava un fill.

Mentre eren allà, se li van complir els dies i va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se.

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer i la glòria del Senyor els envoltà de llum. Ells es van espantar molt. Però l'àngel els digué:

—No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora.

I de sobte s'uní a l'àngel un estol dels exèrcits celestials que lloava Déu cantant:

—Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima.

Quan els àngels els deixaren i se'n tornaren cap al cel, els pastors deien entre ells:

—Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber.

Hi anaren, doncs, de pressa i trobaren Maria i Josep, amb el nen posat a la menjadora. En veure-ho, van contar el que els havien anunciat d'aquell infant. Tothom qui ho sentia quedava meravellat del que deien els pastors. Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit: tot ho van trobar tal com els ho havien anunciat.

Lc 2, 1-20

Què ens diu avui a nosaltres?

El dolor de Josep és no poder donar un aixopluc digne a Jesús i Maria en aquell primer Nadal. Jesús neix pobre entre els pobres. Sense un sostre digne, sense un altre escalf que el de Josep i Maria i el d'uns senzills pastors. Jesús va néixer com molts infants que avui vénen al món i viuen sense un sostre digne per aixoplugar-se i sense les necessitats bàsiques cobertes. Avui veiem cues vergonyants per demanar aliments, hi ha regions senceres del nostre planeta que passen fam i set, sense accés a la sanitat ni a l'educació, països que no poden comprar la vacuna contra la Covid-19... Aquest és el nostre dolor: la pobresa.

El goig de Josep és, però, poder acaronar i besar el rostre de Jesús, el rostre de Déu fet pobre entre els pobres i escoltar la joia del Cel que ho celebra. Potser hauríem de buscar també el nostre goig en descobrir el rostre de Jesús entre els pobres i els desvalguts i en fer realitat una societat més justa, més solidària i compassiva. El Cel ho celebraria.

Què ens diu el papa Francesc?

“També a través de l'angoixa de Josep passa la voluntat de Déu, la seva història, el seu projecte. Així, Josep ens ensenya que tenir fe en Déu inclou a més creure que Ell pot actuar fins i tot a través de les nostres pors, de les nostres fragilitats, de la nostra feblesa. I ens ensenya que, enmig de les tempestes de la vida, no hem de tenir por de cedir a Déu el timó de la nostra barca. A vegades, nosaltres voldríem tenir-ho tot sota control, però Ell té sempre una mirada més àmplia.... Déu sempre aconsegueix salvar el que és important, amb la condició que tinguem el mateix coratge creatiu del fuster de Natzaret, que sabia transformar un problema en una oportunitat, anteposant sempre la confiança en la Providència.”

Carta Apostòlica Patris Corde del Papa Francesc

Sabies que...

... molts ordes religiosos establerts l'Arxidiòcesi de Barcelona tenen a Sant Josep com a model a seguir? Així,

la Congregació de les Mares dels Desemparats i Sant Josep de la Muntanya tenen com a tasca l'atenció als més desemparats: malalts, vells sols i orfes són objecte de la cura i protecció d'aquest orde religiós fundat per la Beata Petra de Sant Josep.

Què ens convida a pregar?

Senyor, que reconeguem i estimem Crist en els més pobres